

[Glistrup]

Det bedst mulige pensionssystem er, for så vidt angår det ene hovedafsnit – den ene hovedhalvdel af det, som vi taler om her, nemlig førpensionssystemet – at førpension er knyttet til, at folk er nedslidt, og at de, når de er nedslidt, kan få hjælp. De skal have pensioner. Det skal ikke være sådan, som arbejdsministeren foreslår, at de skal have været medlem af en eller anden forening, der har givet et bidrag til socialministeriet i 5 år, og kun, hvis man har været medlem af en sådan forening, kan man få denne førtidshjælp, ellers kan man ikke få det. Det kan ikke være meningen, at vi skal lovgive på førpensionsområdet efter de synsvinkler, som arbejdsministeren her lægger frem for os. Det skal ikke være en tak for bidrag til den socialdemokratiske partikasse, men det skal være udtryk for, at vi hjælper befolkningen, også dem, der efter arbejdsministerens mening er så mindreværdige, at de sætter kryds nederst på stemmesedlen og ikke øverst på stemmesedlen. Derfor er ministerens forslag et dårligt forslag også på dette punkt.

Det er også forkert at knytte førpensionen til, at man fysisk er fyldt 60 år. En mand på 58 eller 69 år eller 53 år eller 23 år kan være lige så nedslidt som en mand på 62 år eller 64 år eller 65 år. Derfor er aldersgrænsen i dette forslag også en meget, meget dårlig ting.

Lovforslaget kan meget vel komme til at virke på følgende måde: Der går rundt omkring på danske arbejdspladser adskillige mennesker, som har været ansat på de pågældende arbejdspladser i 30–40 år, og de går og bilder sig selv ind, at de faktisk stadig gør vældig god gavn, de er erfarne mennesker, de hygger sig. Folk er glade for gamle Thomsen dernede på lageret, eller hvem der nu er tale om, og det giver faktisk gamle Thomsen indhold i sin tilværelse, at han får madpakken med hjemmefra om morgenen, han er på arbejdspladsen disse 8–9 timer om dagen, og så kommer han hjem; fru Thomsen er fri for ham i disse 8–9 timer, og det fungerer alt sammen til alles tilfredshed. Men gennemføres dette forslag, så bliver hr. Thomsen den 2. januar, når han er kommet sig af sin nytårsbrandert, stillet over for, at lagerlederen står derude og siger: Thomsen, nu kan du ikke være her mere, for nu kan du jo i medfør af efterlønsløven få 70.000 kr., eller hvor meget der nu bliver tale om, og

derfor er det herud med dig. Vi slår mange Thomsener ihjel med dette forslag, ved at de på den måde bliver smidt ud. Der bliver ikke i stedet for ansat nogen ny på den pågældende arbejdsplads, for situationen er simpelt hen den, at Thomsen faktisk ikke har været nogen strengt nødvendig hjælp, men alle har hygget sig, alle har været glade, indtil denne geskæftige arbejdsminister altså nu kommer og simpelt hen dræber livslykken på det område, som han har dræbt livslykken på så mange andre områder igennem hele sin karriere.

Det er et af de umådelig mange svage punkter i dette livsfjerne og dårlige lovsjuskforslag, som man har udformet oppe på de ministerielle kontorer som et udpræget skrivebordsprodukt. Også på det punkt er det drønende asocialt.

Som jeg strejfede i anden forbindelse tidligere, vil forslaget komme til at indebære, at man nu, fordi man tilfældigvis har dette forslag, forhøjer arbejdsgiverafgiften. Man siger altså til en bestemt gruppe skatteydere: nu skal I betale noget mere til dækning af lige præcis disse specielle udgifter. Det er noget af det, der har forpestet hele vores finanslovgivning ned igennem årene, at man har fundet på det bondesnu argument, at der skal være bestemte forbindelser mellem statens indtægter og statens udgifter. Det er et princip, som der er al mulig grund til at advare kraftigt imod. Det vil føre til uønskede finanspolitiske virkninger at køre efter dette system. Hvis man mener, at staten skal udrede en bestemt førpension, som dette forslag er udtryk for, så skal staten selvfølgelig gøre det af sine almindelige indtægter.

Man kan mene, at vi skal have større socialafgifter her i landet, og det kan der da godt være gode grunde til, specielt efter at vi er kommet ind i EF – hvad jeg dog ikke vil beskyldte arbejdsministeren for, han har nok på sit synderegister. Efter at vi er kommet ind i EF, kan der være rimelige grunde til, at vi får lidt højere socialafgifter – for at være mere i overensstemmelse med, hvordan man nu engang rent faktisk har indrettet arbejdsvilkårene i Frankrig og mange andre steder – og til gengæld kræver lidt mindre ind via de almindelige skatter, men det er skrupforkert og drønende farligt at gøre, som man gør med dette forslag, nemlig at kæde en statsindtægt og en statsudgift sammen, for de har